

dították és sokszorosították, és csak június második felében terjesztették a jegyzőkönyveket;

- a magyar zsidó vezetők a háború utáni emlékirataikban és nyilatkozataikban hallgattak a jegyzőkönyvekről.

Noha a jegyzőkönyvekkel kapcsolatos állítások valószínűek és bizonyos mértékig meggyőzőek, nincs rájuk százszázalékosan megbízható bizonyíték. Ilyen állítások például a következők:

- Kraszniansky 1964-ben úgy nyilatkozott, hogy átadta a jegyzőkönyvek egy példányát Kasztnernek, az utóbbi pozsonyi látogatása idején, 1944 áprilisában;
- Neumann leszögezte, hogy a jegyzőkönyveket „röviddel” elkészültük után elküldték Magyarországra, Svájcba és a Vatikánba;
- Vrba azt állította, Neumann és Kraszniansky április 26-án biztosították őt, hogy a jegyzőkönyvek már Kasztner kezében vannak;
- Munkácsi kijelentette, hogy a jegyzőkönyveket Magyarországon „bizalmas” módon kezelték, hogy „ne keltsenek pánikot” a megmaradt zsidók körében;
- Kasztnerrel azzal vádolták, hogy szándékosan hallgatott az Eichmann-nal kötött egyezséggel összhangban, mely lehetővé tette számára, hogy megmentsen néhány „prominens” zsidót, köztük saját családját és barátait.

Kasztner és az auschwitz-i jegyzőkönyvek. Nagy biztonsággal feltételezhetjük, hogy Kraszniansky pontosan emlékszik Kasztner 1944. április végi pozsonyi látogatására s arra, hogy ott kapott egy eredeti német szövegű példányt. Krasznianskynak az az állítása is elfogadható, hogy maga fordította le magyarra és „két héten belül” eljuttatta a jegyzőkönyveket Magyarországra, ami május 10–15. közé esik. Elvégre Kraszniansky központi szerepet játszott a jegyzőkönyvek elkészítésében és terjesztésében. Azonkívül Kasztner gyakran látogatott Pozsonyba, különösen miután április elején kapcsolatot létesített az SS-szel. Nyilván súlyt helyezett rá, hogy konzultáljon a pozsonyi Mentőbizottság vezetőivel, akik jelentős tapasztalatot szereztek a Wislicenyvel és az Eichmann-féle Sonderkommando más tagjaival való tárgyalásokban.

Ha igaz, hogy Magyarország német megszállása idején mind Kasztner, mind a magyar zsidóság vezetői tisztában voltak a náci megsemmisítő programjával, mivel magyarázhatjuk hallgatásukat?

Kasztner ellen és közvetve néhány legközelebbi vidéki és budapesti munkatársa ellen a háború után zsidók és nem zsidók részéről is elhang-